

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרָשַׁת יִתְרוֹ י"א שְׁבַט, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לַמַּעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִׁי

יִתְרוֹ מִצְטָרֵף לַעֲם יִשְׂרָאֵל.

בְּקִרְבּוֹ נִרְאָה שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים לַחֲנוּת בְּהָר סִינַי.

כְּשִׁיתְרוֹ, חֲמִי (אָבִא שֶׁל אֶשְׁתּוֹ) שֶׁל מֹשֶׁה שָׁמַע עַל קְרִיעַת יָם סוּף וְהַמְלַחְמָה בְּעַמְלֶק, הוּא הִגִּיעַ לִפְגֹּשׁ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיד הַר סִינַי. הוּא יָדַע שֶׁהַמְלַחְמָה עִם עַמְלֶק גְּרָמָה לַחֲלָק מֵהָאֲנָשִׁים לַחֲשֹׁב שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא כָּל כָּךְ מִיְחָדִים וְרָצָה לִכְבֹּד אוֹתָם בְּבוֹאוֹ. יִתְרוֹ הֵבִיא אֶת צִפּוֹרָה וּבָנֶיהָ, גִּרְשׁוֹם וְאַלְעָזָר (מֹשֶׁה הִשְׁאִיר אוֹתָם בְּמִדְיָן כְּשִׁיצָא לְמִצְרַיִם כְּדִי לְהוֹצִיא מִשָּׁם אֶת עַם יִשְׂרָאֵל).

כְּשִׁמֹּשֶׁה שָׁמַע שֶׁהֵם מִגִּיעִים, הוּא יָצָא לִקְרֹאתָם, לִפְגֹּשׁ אוֹתָם, וְכַמוֹבֵן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם יָצְאוּ אִתּוֹ. מֹשֶׁה הִשְׁתַּחֲוָה, נָשַׁק אֶת חֲמִי וְנִכְנַס לְאֹהֶל.

מֹשֶׁה רָצָה שְׁיִתְרוֹ יִתְגַּדֵּל וְיִהְיֶה יְהוּדִי, לָכֵן סָפַר לוֹ עַל כָּל הַנִּסִּים שֶׁה' עָשָׂה.

יִתְרוֹ שָׂמַח מְאוֹד עַל כָּךְ שֶׁה' עָזַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, לְמִרוֹת שֶׁהוּא הִכִּיר אֶת כָּל סוּגֵי הָעֲבוּדָה זָרָה, הוּא הִחְלִיט לְהִתְגַּדֵּל וְלִהְיוֹת יְהוּדִי. (מֵאַחֵר יוֹתֵר, אַחֲרֵי מִתֵּן תּוֹרָה, יִתְרוֹ יִקְרִיב קִרְבָּנוֹת וְיַעֲשֶׂה סְעוּדָה גְּדוֹלָה לְזֻקְנִים).

תַּהֲלִים / יוֹם י"א לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ס'-ס"ה

בְּפָרָק ס"א, דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִבְּקֵשׁ מֵה' מִשְׁהוּ מִיְחָד: "יָמִים עַל יָמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף" – שֶׁה' יוֹסִיף יָמִים לְיָמֵים שֶׁל הַמֶּלֶךְ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ בִּקֵּשׁ מֵה' שֶׁהוּא יֹאדִיר יָמִים וְיִחְיֶה חַיִּים אָרְכִּים.

הַזִּכָּר אוֹמֵר שֶׁכְּשֶׁאָדָם נוֹלָד, ה' מַחְלִיט בְּמָה הוּא יִחְיֶה. אִם יֵשׁ לָהֶם זְכוּת מִיְחָדָת, ה' יִתֵּן לָהֶם לַחֲיוּת אֲפֹלוּ יוֹתֵר מֵהַזְמָן שֶׁנִּקְבַּע! וְזֶה בְּעֶצֶם מֵה שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ מִבְּקֵשׁ מֵה', שֶׁתִּהְיֶה לוֹ הַזְכוּת, לַחֲיוּת חַיִּים אָרְכִּים בְּמִיְחָד.

הַיּוֹת וְכָל יְהוּדֵי הוּא כְּמוֹ מֶלֶךְ (כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם), דָּוִד הַמֶּלֶךְ גַּם מִבְּקֵשׁ שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים יֹאדִיכוּ יָמִים וְיִחְיוּ חַיִּים אָרְכִּים!

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ג (י"א שבט שנה פשוטה)

כפי שלמדנו בימים האחרונים, העולם אינו נפרד מה' כלל, אולם זה נראה לנו כן. האדמו"ר הזקן מלמד כעת מה ה' רוצה מהעולם: שהיהודים, באמצעות תורה ומצוות, יראו איך העולם באמת קשור לה! שאר העולם כלו נברא רק כדי שהיהודים יוכלו לקיים תורה ומצוות. זו הסבה שה' נותן חיות לעולם, בגלל מה שהיהודים עושים.

האדמו"ר הזקן מסביר שבאשר יהודי מקיים מצוה, הוא קשור לה' בשתי דרכים:

1. כפי שהגויף מחבר לנשמה (באשר הנשמה רוצה שהיד תזוז, היד זזה)

2. כמו מי שרוכב ברכב (לאן שיהג, הרכב כלו נוסע איתו).

למרות ששאר העולם נראה נפרד מה', על ידי קיום מצוה, מראים כיצד מתחברים לה' – כפי שהעולם הוא באמת.

היום יום / י"א שבט

בכל יום, אנחנו מתחילים את יומנו עם "מודה אני". אנחנו אומרים עוד לפני שאנחנו נוטלים את הידים, למרות שהידים שלנו עדין טמאות!

שום דבר בעולם לא יכול לטמא את ה"מודה אני" של היהודי – הידיעה שלנו שה' הוא האלקים היא כל כך חזקה, שלא משנה מה אנחנו עושים.

הרבי הסביר, שכל הענין של החסידות מבסס על היום יום! הנה! והוציא את "קונטרס ענינה של תורת החסידות".

ספר המצוות / מצות לא תעשה שט"ו, שפ"א, שט"ז

היום נלמד עוד 3 מצוות על דינים.

1. **מצות לא תעשה שט"ו** – אסור לקלל דין / שופט.

2. **מצות לא תעשה שפ"א** – לדון אסור להאמין לדברי שקר. לדון אסור להתחיל לשמוע את אחד הצדדים, לפני ששניהם נוכחים שם. אחרת הוא עשוי להאמין למשהו שהוא לא נכון.

המצוה הזו מיעדת לכלנו: אסור לנו לשמוע לדברי שקר בעצמנו, למשל לשון הרע.

3. **מצות לא תעשה שט"ז** – אסור לקלל נשיא- מנהיג של היהודים.

רמב"ם / הלכות סנהדרין פרקים כ"ב, כ"ג, כ"ד

פרק כ"ב – לומדים כיצד דברים נעשים בבית הדין. באם יש לאדם נמוק מדוע פסק הדין צריך להיות באופן מסים, עליו לומר זאת, אפילו אם הוא חושש מה יחשבו אנשים אחרים. בין ש"ממדין שקר תרחק". יש להתרחק מכל אפשרות שיאמר דבר לא נכון. הדבר הכי טוב זה מקרה שבו בית הדין מצליח לגרום לשני הצדדים להתפשר! לנהוג בדרכי שלום!

פרק כ"ג – לומדים עוד על המצוה של אתמול, שלא לקחת שחד. שחד זה לא רק כסף, אם מישהו

חבר של הדין, או עשה לו טובה בעבר, יהיה קשה לדין להאזין לצד השני, והוא כבר מחבב צד אחד ולכן אסור לו לשפוט.

פרק כ"ד - מלמד מה על הדין לעשות אם הוא בטוח שאחד הצדדים משקר, אולם אינו יכול להוכיח זאת. אסור לו לפסק אם הוא לא חש שפסק הדין נכון, עליו להמשיך לשאול את העדים עוד ועוד שאלות עד שמרגיש בטוח בפסק, אחרת עליו לבקש מדין אחר שיפסק.

דרכי החסידות / י"א שבט

אתמול היה יום מאוד מיוחד, י' שבט שהוא יום ההולא של הרבי הקודם ותחלת הנשיאות של הרבי. אבל היום הוא גם יום מאוד מיוחד. לכל דור יש את העבודה המיוחדת לו. למשל, בתקופת האדמו"ר הזקן החסידים עבדו קשה על המדות שלהם כדי שיוכלו להיות בינוני. בתקופת הרבי הקודם, היתה לחסידים מסירות נפש כדי להפיץ יהדות (כמובן שאנו צריכים לעשות את כל הדברים האלה, אבל ישנו דבר אחד שהוא החשוב ביותר בכל דור).

היום, י"א שבט, הוא היום הראשון שכל היום מקדש לעבודה של הדור שלנו, העבודה שהרבי למד אותנו. מהי העבודה הזו? לכל אחד ואחת יש את השליחות להפיץ יהדות וחסידות לעצמם ולכל מי שסביבם ולהתכוון לגאולה.

מספר חדשים אחרי שהרבי קבל את הנשיאות, לפני י"א ניסן, הרבי אמר שהוא ילך לאהל. כל אחד שמוכן ברצינות להקדיש את עצמו לשליחות שהרבי יתן לו, שיכתב את שמו על דף והרבי יקח אותו לאהל. הם לא יצטרכו למסור את נפשם (חס ושלום) עבור זה, אולם זה דבר רציני. בי"א שבט, אנו מקדישים את עצמנו למלא את השליחות של הרבי!

מענין לציין, שקבוצת השלוחים שנשלחה לארץ ישראל בשנת תשל"ו, נשלחה ביום י"א שבט לפני למעלה מארבעים שנה.

תפלה / שומע תפלה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

באמצע ברכות שמונה עשרה, מבקשים מה' את צרכינו. הברכה האחרונה מסדרת הברכות הזו היא "שומע תפלה". ראשית מבקשים מה' להביא לנו את הגאולה הפרטית שתקח מאתנו את כל הדברים המונעים מאתנו לקיים את רצונו של ה'.

מבקשים מה' שכל בריא, לרצות להתנהג כפי שה' מראה לנו בתורה, באפן שיביא לנו ברכות משמים של בריאות, פרנסה ונחת.

בהמשך מבקשים מה' גאולה עבור כל עם ישראל. מבקשים מה' שיחזיר אותנו לארץ ישראל, לכוון מחדש את הסנהדרין, לבנות את ירושלים, ולהביא את משיח.

בעת מבקשים מה' לשמוע לקול תפלתנו.

בשלחן ערוך ובספרים נוספים לומדים שזהו המקום לבקש מה' בקשות אישיות מפרטות לדברים שאנו זקוקים לה'. באשר מבקשים מה' את הבקשות המפרטות אנו מוכיחים שיודעים ממי לבקש באשר זקוקים למשהו.

קודם מבקשים מה' ורק אחר כך משתמשים בכחות שה' נתן לנו לעשות כלי כדי להוריד למטה את ברכת ה'.

מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סְבַתְנֵנוּ הָאֱהוּבָה מֵרַת מַרְיָם צִימְעֵל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פִּרְדְּמָן

אַחֲרֵי הַהִסְתַּלְקוּת שֶׁל הָרַבִּי הַרִּי"צ הָרַבִּי דָּבָר עַל הָאֲמוּנָה שֶׁלָּנוּ בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים. הָרַבִּי אָמַר שְׁעוֹד מַעֲט יָקִים "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שִׁכְנֵי עֶפְרָ" שֶׁהָרַבִּי הַרִּי"צ יִזְכֶּה לְתַחֲתֵית הַמֵּתִים וְיוֹצִיא אֶת הַיְּהוּדִים מֵהַגְלוּת. אֲנָשִׁים שְׂאֵלוּ אֶת הָרַבִּי, הָאֵם זֶה לֹא סֹדֵר שְׂגוּי? נֶאֱמַר בְּסִפְּרִים שֶׁקוֹדֵם כָּל מַשִּׁיחַ יָבוֹא וְאַחֲרַיִךְ כֶּן תִּהְיֶה תַּחֲתֵית הַמֵּתִים.

הָרַבִּי עָנָה שֶׁבְּאוֹפֶן כָּלְלִי זֶה אֵבֶן נָכוֹן. אוּלָם הֵנָּה הַסֹּדֵר שָׁבוּ יִתְרַחֲשׁוּ הַדְּבָרִים:

1. בִּיאַת הַמַּשִּׁיחַ
 2. בְּנִית בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 3. קִבּוּץ גְּלוּיּוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 4. תַּחֲתֵית הַמֵּתִים – כָּל הַיְּהוּדִים שֶׁנִּפְטְרוּ יָקוּמוּ לְתַחֲיָה.
- אוּלָם יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁתִּהְיֶה לָּהֶם תַּחֲתֵית הַמֵּתִים קוֹדֵם. כֶּן יוֹכֵל הָרַבִּי הַרִּי"צ לִהְיוֹת בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים קוֹדֵם וְאֵז לְהוֹצִיא אֶת הַיְּהוּדִים מֵהַגְלוּת.
(רְאֵה לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק ב' עֲמּוּד 517)